

Titel: Kapitel 75.

Citation: "Kapitel 75.", i *1905/1906: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder:
<https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r16-shoot-chptrd1e21922.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: 1905/1906: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel 75.

Særlige Bestemmelser om Domsforhandling for Nævninger.

§ 846.

Naar Retten er sat til Sagens Behandling, lader Rettens Formand Sagen paa- raabe og Tiltalte føre ind i Retssalen samt saa vidt fornødent Vidner og Syns- og Skønsmænd paaraabe, hvorhos han giver de Paalæg og træffer de Foranstaltninger, som maatte findes fornødne for at sikre disses Tilstedeværelse og hindre indbyrdes Meddelelse.

Derefter skrives, for saa vidt der ikke opstaar Spørgsmaal om Udsættelse, Afvisning eller desl., som findes forinden at burde afgøres, til Udtagelse af Næv- ninger, jfr. dog § 856.

§ 847.

I enhver Nævningesag skulle 12 Nævninger udtages til at deltage i Afgørelsen.

Kan det forudses, at en Sags Forhandling vil medtage et længere Tidsrum, kan Rettens Formand, førend Lodtrækningen begynder, beslutte, at endvidere en eller flere Nævninger skulle udtages som Suppleanter. Saafremt da nogen af Nævningerne maatte blive forhindret i at overvære den hele Forhandling, indtil Nævningernes Er- klæring er afgiven, indtræder en Suppleant i lians Sted efter den Rækkefølge, i hvilken Navnene ere udtrukne.

Suppleanterne overvære Forhandlingen, men deltage ikke i Nævningernes Raad- slagninger og Afstemninger, saa længe de ikke ere indtraadte i en Nævnings Sted.

§ 848.

Ingen maa medvirke som Nævning i en Straffesag, naar han befinder sig i noget af de i § 62 Nr. 1—4 nævnte Tilfælde, i hvilke Dommeren i en saadan Sag skal vige sit Sæde, eller han har handlet som Dommer i Sagen.

§ 849.

Foranstaltningerne til Nævningernes Udtagelse begynde med, at de indkaldte Nævninger paaraabes. Indsigelse fra Parternes Side om, at Genpart af Nævninge- listen ikke er behørig meddelt, maa fremsættes, førend Lodtrækningen begynder. Førend denne stiller derhos Rettens Formand Spørgsmaal til

Overanklageren, den eller de Tiltalte og disses Forsvarere, til Dommerne og Nævningerne, om der med Hensyn til nogen af de indkaldte tilstedeværende Nævninger maatte være dem nogen Omstændighed bekendt, som efter § 62 eller i Medfør af Reglerne i Kapitel 6 udelukker fra at være Nævning i den foreliggende Sag eller i det hele, De herefter opstaaende Spørgsmaal afgøres af Retten. Kendelse, hvorved en Nævning udelukkes, kan ikke indbringes for højere Ret. Imod Kendelser, hvorved Indsigelse mod en Nævnings Habilitet forkastes, kan Kæremaal rejses. Naar det straks forlanges, kan i denne Anledning en kort Udsættelse af Sagen tilstaas.

§ 850.

For at Lodtrækning kan iværksættes, kræves Tilstedeværelse af mindst 20 eller, hvis en eller flere Suppleanter skulle udtages, henholdsvis 21 eller flere Nævninger, som kunne medtages ved Lodtrækningen.

Ere ikke mindst 20 Nævninger, eller, hvis Suppleanter skulle tiltræde, et tilsvarende større Antal Nævninger mødte, eller synker Nævningernes Tal ved Rettens Afgørelser under det nævnte laveste Tal, drager Rettens Formand Omsorg for, at det til Lodtrækningen fornødne Antal af Nævninger bringes til Veje ved Tilkaldelse af Hjælpenævninger i den Orden, i hvilken disses Navne findes opførte paa Hjælpelisten.

Skulde det tilstrækkelige Antal ikke kunne skaffes til Yeje paa denne Maade, foranstalter Rettens Formand Tallet udfyldt ved Lodtrækning, saaledes som i § 97 bestemt,

§ 851.

Lodtrækningen foregaar paa den Maade, at Sedler, hvorpaa Nævningernes fulde Navne ere skrevne, og som oplæses, nedlægges i en Urne, af hvilken Sedler der- efter enkeltvis udtages og oplæses.

Indsigelse, der gaar ud paa, at Lodtrækning er foretagen, uden at det ovenfor foreskrevne Antal Nævninger var til Stede, skal fremsættes før Lodtrækningens Slutning.

§ 852.

Saa snart et Navn er trukket af Urnen og oplæst, har først Overanklageren, indtil Ordet er givet Tiltalte, og derefter Tiltalte, indtil et nyt Navn er udtrukket, eller, med Hensyn til det sidst udtrukne Navn, indtil Lodtrækningen er erklæret for endt, Ret til uden Angivelse af Grund at forkaste den udtrukne Nævning. En afgiven Erklæring kan tilbagesendes, naar det sker indenfor de angivne Tidsgrænser. Afgives ingen Erklæring, gælder Nævningen for antaget,

§ 853.

I det hele kan der i Henhold til § 852 forkastes 4 Nævninger fra hver Side.

Er der i samme Sag flere Tiltalte, ere disse lige nær berettigede til at udøve den en enkelt Tiltalt hjemlede

Forkastelsesret,

Kunne de ikke enes om Udøvelsen af denne Ret, fordeles de dem indrømmede Forkastelser ligelig imellem dem. Med Hensyn til de Forkastelser, som ikke kunne fordeles saaledes, afgøres det ved Lodtrækning, hvem af de Tiltalte de skulle tilkomme. Ligeledes bestemmes ved Lodtrækning, i hvilken Rækkefølge de skulle erklære sig om Forkastelse. En herefter af en af de Tiltalte erklæret Forkastelse gælder ogsaa for de andre.

§ 854.

Indsigelser, der gaa ud paa, at Reglerne i §§ 852 og 853 ere tilsidesatte, skulle fremsættes før Anklageskriftets Oplæsning.

§ 855.

Naar 12 eller, hvis Suppleanter skulle tiltræde, henholdsvis 13 eller flere uforkastede Nævninger ere udtrukne, ophører Lodtrækningen. De 12 først udtrukne ere Nævningerne i Sagen; den eller de, hvis Navne senere maatte udtrækkes, ere Suppleanter.

§ 856.

Naar flere Sager foretages paa een Dag, kunne, saafremt saavel Overanklageren som den eller de Tiltalte samtykke heri, de Nævninger, der have gjort Tjeneste i en Sag, uden ny Udtagelse udføre Hvervet i den nærmest paafølgende Sag.

Mangle Betingelserne for Anvendelsen af foranstaaende Regel, og der som Følge heraf paa ny skal udtages Nævninger for en senere, til Forhandling paa samme Dag ansat Sag, kan efter Formandens Bestemmelse Lodtrækning for den senere Sag foretages, førend Forhandlingen i den tidligere Sag begynder.

§ 857.

Nævningerne indtage deres Sæde i den ved Lodtrækningen bestemte Orden.

§ 858.

Naar Nævningerne have indtaget deres Sæde og de i § 742, første Stykke, ommeldte Spørgsmaal ere rettede til Tiltalte, oplæses Anklageskriftet, og Tiltalte spørges, om han erkender sig skyldig i det der

omhandlede Forhold. Erkender Tiltalte sig skyldig, kan, naar han heri samtykker, efter Rettens Bestemmelse Nævningernes Medvirkning bortfalde.

§ 859.

Træffes ikke saadan Bestemmelse som ommeldt i Slutningen af § 858, paa- minder Formanden Nævningerne om, at de, indtil deres endelige Kendelse er afgiven, ikke angaaende Sagen maa have Samtale eller Forbindelse med nogen anden end Retten gennem dennes Formand, og tager dem derpaa i Ed, idet han foreholder dem, at de skulle love og sværge, opmærksomt at ville følge Forhandlingen i Retten og samvittighedsfuldt besvare de Spørgsmaal, som ville blive dem forelagte, saaledes som de finde ret og sandt at være efter Loven og Sagens Bevisligheder.

Herpaa svare Nævningerne hver for sig, staaende og med oprakte Fingre efter Lovens Forskrift om Eds Aflæggelse:

„Det lover og sværger jeg, saa sandt hjælpe mig Gud og hans hellige Ord“.

Den Adgang, som Lovgivningen hjemler Medlemmer af visse Trossamfund til at aflægge Ed paa anden Maade end den sædvanlige, skal ogsaa her komme til An- vendelse.

Indsigelser, der gaa ud paa, at Nævningerne ikke ere blevne lovlig edfæstede, skulle fremsættes, før Tiltaltes Afhørelse begynder 861).

§ 860.

Nævningerne vælge umiddelbart efter Edfæstelsen under Ledelse af den Næv- ning, hvis Navn først blev udtrykket, en Ordfører. Valget sker ved Stemme flerhed; i Tilfælde af Stemmelighed foretrækkes den ældste.

§ 861.

Naar Nævningerne have valgt deres Ordfører, eller, i det i Slutningen af § 858 omhandlede Tilfælde, naar de ere aftraadte, giver Formanden Tiltalte Lejlighed, over- ensstemmende med Bestemmelsen i § 830, til at forklare sig om de Forhold, som Til- talen angaar. Derpaa følger den øvrige Bevisførelse.

Afgiver Tiltalte under Afhørelsen en fuldstændig Tilstaaelse. afgør Retten, om og i hvilken Udstrækning yderligere Bevisførelse skal finde Sted.

§ 862.

Bevisførelsen foregaar først fra Overanklagerens og derefter fra Forsvarets Side; Beviser, hvis Førelse Retten af egen Drift beslutter, fremføres paa det Tids- punkt, Formanden bestemmer. Før end en Parts Beviser fremføres, kan den bevis- førende i Korthed angive, hvad det er for Beviser, han vil føre, og hvad han

dermed vil godtgøre.

Efter ethvert enkelt Vidnes Afhørelse, saavel som efter Fremførelsen af ethvert andet Bevis, har Tiltalte Adgang til, hvis han ønsker det, at forklare sig, saa vidt Beviset dertil giver Anledning.

§ 863.

Efter at Bevisførelsen er sluttet, faar først Overanklageren, dernæst Forsvareren og, saafremt Tiltalte begærer det, denne Ordet for at udtale sig om Bevisførelsens Resultat samt om Retsspørgsmaalene i Sagen, dog saa vidt muligt uden at omhandle saadanne Punkter, som ikke skulle forelægges Nævningerne til Afgørelse.

§ 864.

Efter at Parterne have haft Ordet, skal Overanklageren overlevere Retten og Forsvareren Udkast til de Spørgsmaal, som skulle forelægges Nævningerne, hvorefter der gives Forsvareren og Tiltalte Lejlighed til at ytre sig og fremsætte Forslag til Ændringer i eller Tillæg til Spørgsmaalene. Spørgsmaalene fastsættes derefter af Retten og meddeles Parterne; hvor dette kræves af Reglerne i § 845, 2det Stykke gives der disse fornyet Lejlighed til at ytre sig.

Intet Spørgsmaal kan forelægges Nævningerne, medmindre det har været udtrykkelig fremdraget under Forhandlingerne, og det saaledes har været muligt for Parterne at ytre sig derom.

§ 865.

Ved Spørgsmaalene til Nævningerne skal det forelægges dem til Afgørelse, om Tiltalte er skyldig i det Forhold, som Tiltalen angaar; Tiltalens Angivelser kunne fraviges indenfor de Grænser, som ere betegnede i § 845. Som Følge heraf hører det under Nævningernes Afgørelse, om nogen Grund, som udelukker Straf, eller om saadanne i Straffeloven bestemt betegnede Omstændigheder, der hjemle Nedsættelse eller Forhøjelse af Straffen udenfor den almindelige Strafferamme, ere til Stede.

Undtagne fra Nævningernes Afgørelse ere Spørgsmaal om

- a) Strafskyldens Forældelse,
- b) de i Straffelovens §§ 7 og 58 ommeldte Omstændigheder.
- c) Straffens Forhøjelse paa Grund af Gentagelse.

For saa vidt det imidlertid ved Anvendelsen af Reglerne om Strafskyldens Forældelse og Strafforhøjelse paa Grund af Gentagelse kommer an paa det Tidspunkt, da den paatalte Handling blev begaaet, afgøres dette Spørgsmaal af Nævningerne efter den almindelige Regel.

Om Overanklageren er paataleberettiget, er ikke Genstand for Nævningernes Afgørelse.

§ 866.

Det tilkommer ikke Nævningerne at afgøre noget om Tilstedeværelsen af Omstændigheder, der kunne komme i Betragtning ved Straffens Udmaaling indenfor Lovens Strafferamme, og som Følge heraf heller ikke i de Tilfælde, hvor Loven paa Grund af skærpende eller formildende Omstændigheder, men uden nærmere Betegnelse af disse eller blot med Angivelse af vejledende Eksempler, har udvidet Grænserne for Straffens Valg, at afgøre, om saadanne Omstændigheder foreligge.

§ 867.

Ethvert Spørgsmaal til Nævningerne skal stilles saaledes, at det kan besvares med „ja" eller „nej".

Ethvert enkelt Spørgsmaal maa alene angaa een Tiltalt og, saa vidt muligt, kun eet forbrydersk Forhold.

§ 868.

Naar undtages saadanne Tillægsspørgsmaal, som omhandles i §§ 869 og 870, skal ethvert Spørgsmaal begynde med Ordene „Er Tiltalte (Tiltalte N. N.) skyldig?" I Spørgsmaalet skal Forbrydelsens Art betegnes enten ved dens i Loven hjemlede Navn eller ved en Henvisning til den paagældende Strafbestemmelse, og i sidstnævnte Tilfælde skulle tillige Forbrydelsens i Loven beskrevne Kendemærker optages i Spørgsmaalet; Gerningen skal beskrives ved saadan Angivelse af Tid og Sted, Genstand, Udførelsesmaade og andre nærmere Omstændigheder, som maatte udkræves til dens tilstrækkelige Betegnelse.

§ 869.

Naar der, under Forhandlingen er fremkommet bestemte Bevisdata til Støtte for, at der foreligger en Omstændighed, som vil udelukke Straf, eller som der efter Rettens Skøn mulig kan blive tillagt en saadan Virkning, kan der, om fornødent, stilles et særskilt Spørgsmaal om Tilstedeværelsen af samme som Tillæg til Hovedspørgsmaalet, for at fremkalde en udtrykkelig Udtalelse af Nævningerne herom.

I den Maade, hvorpaa Hovedspørgsmaalet bliver at fremsætte, sker der i saadanne Tilfælde ingen Forandring.

§ 870.

Skal der spørges om Tilstedeværelsen af Omstændigheder, der ifølge Loven hjemle Forhøjelse eller Nedsættelse af Straffen, kan dette, om fornødent, ske i Form af særskilte Tillægsspørgsmaal, der kun blive at besvare, saafremt det Hovedspørgsmaal, hvortil de slutte sig, besvares bekræftende. Er der under Bevisførelsen fremkommet noget Datum til Støtte for, at en Strafnedsættelsesgrund foreligger, kan Tillægsspørgsmaal herom ikke nægtes stillet, naar dette er begært af Forsvareren eller Tiltalte.

Forsl. t. L. om ettens Pleje.

§ 871.

Angaa flere Hovedspørgsmaal (med tilhørende Tillægsspørgsmaal) det samme Forholds Henførelse under forskellige Strafbestemmelser med forskellig Strafferamme, stilles det Spørgsmaal først, hvis Bekræftelse medfører den strængeste Strafferamme.

§ 872.

Naar et Spørgsmaal kun skal besvares under Forudsætning af en bestemt Besvarelse af et forudgaaende Spørgsmaal, bør dette udtrykkelig bemærkes i den skriftlige Udfærdigelse.

Ligeledes anføres ved hvert Spørgsmaal, at der udkræves otte Stemmer til det Svar — „ja" eller „nej" — som er ugunstigst for Tiltalte.

§ 873.

Efter at Spørgsmaalene ere fastsatte, gennemgaar Formanden i Korthed Sagen og dens Bevisligheder og forklarer saa vidt fornødent Spørgsmaalene og de Betsætninger, der skulle lægges til Grund for deres Besvarelse. Naar Formanden finder dette fornødent, overgives Afskrifter af Spørgsmaalene til Nævningerne, forinden han begynder sit Foredrag.

Enhver af Parterne kan, efter at Formanden har sluttet sit Foredrag, og forinden Nævningerne trække sig tilbage til Raadslagning, forlange, at særlig paapegede Dele af Formandens Udvikling af Retssætninger gengives i Retsbogen.

§ 874.

Naar Formanden har endt sit Foredrag, oplæses Spørgsmaalene og overgives i en af Formanden underskreven Udfærdigelse til Nævningernes Ordfører.

Formanden kan efter sit Skøn og skal efter Begæring af Ordføreren medgive Nævningerne Afbildninger, Tegninger eller Kort, som maatte være fremlagte under Sagen, Ting, der paastaas at være tagne eller frembragte ved Forbrydelsen eller at have været brugte eller bestemte til dens Udførelse, eller som i øvrigt yde umiddelbar Oplysning om Gerningen eller Tiltaltes Forhold til denne.

Formanden henleder Nævningernes Opmærksomhed paa de i §§ 875—878 indeholdte Bestemmelser om, hvad de ved deres Raadslagning have at iagttage, og forklarer disse nærmere, for saa vidt han finder det fornødent; derefter opfordrer han Nævningerne til at begive sig til det for dem bestemte Værelse.

§ 875.

Indtil Nævningernes Erklæring er vedtagen, maa intet Samkvem finde Sted mellem dem og andre Personer, ej heller maa nogen Nævning forlade Raadslagnings- værelset eller nogen anden betræde dette uden Tilladelse af Rettens Formand. Rettens Formand træffer fornøden Foranstaltning til lagttagelse heraf.

Overtrædes foranstaaende Bestemmelser af en Nævning eller andre, kan Retten idømme den eller de skyldige Bøder indtil 1,000 Kr.

Den af Nævningerne i Henhold til § 860 valgte Ordfører leder deres For- handlinger.

Om Raadslagningen og Afstemningen skulle Nævningerne iagttage Tavshed. Overtrædelse heraf straffes med simpelt Fængsel.

I Nævningernes Forsamlingsværelse skulle Aftryk af denne Lovs §§ 875—878 være opslaaede i flere Eksemplarer.

Forelagte Lovforslag m. m.

§ 876.

Efter tilendebragt Raadslagning afstemme Nævningerne om de enkelte Spørgs- maal i den Orden, hvori disse ere stillede. Ordføreren afæsker hver Nævning enkelt- vis hans Stemme i den ved Lodtrækningen bestemte Orden og afgiver selv sin Stemme tilsidst.

En for Tiltalte ugunstig Besvarelse af et Hoved- eller Tillægsspørgsmaal kan kun vedtages med mindst 8 Stemmer; denne Regel finder ogsaa Anvendelse ved de i §§ 869 og 870 ommeldte Tillægsspørgsmaal.

Er den bekræftende Besvarelse af et Hovedspørgsmaal bleven vedtaget med den fornødne Stemme flerhed, blive de Nævningers Stemmer, som maatte have erklæret sig for det benægtende Svar, at regne til den Tiltaltes Gunst ved Afgørelsen af de til samme sig sluttende Tillægsspørgsmaal; som Følge heraf bliver der ved Afstem- ningen over saadanne Tillægsspørgsmaal ikke at afæske disse Nævninger en særlig Erklæring.

§ 877.

Opstaar der Tvivl hos Nævningerne om den Fremgangsmaade, som de skulle iagttage, eller om Betydningen af de stillede Spørgsmaal eller om Svarenes Affat- telse, kunne de derom henvende sig til Rettens Formand. Denne meddeler dem den fornødne Vejledning enten i Raadslagningsværelset eller i Retssalen. Vælger Formanden den sidstnævnte Fremgangsmaade, foranlediges Nævningerne til at frem- sætte deres Andragende i Retssalen. Rettens Formand kan derefter, inden han giver Vejledningen, hvis han finder det fornødent, lade Forhandlingen genoptage med Adgang for Parterne til at udtale sig.

Antage Nævningerne det for nødvendigt, at yderligere eller ændrede Spørgs- maal forelægges dem, henvende de sig derom til Rettens Formand, som foranlediger deres Andragende fremsat i Retssalen og Forhandlingen genoptagen med Adgang for Parterne til at udtale sig.

§ 878.

Nævningernes Ordfører vedtegner det Svar, som udkommer ved Stemmernes Sammentælling, lige over for ethvert af Spørgsmaalene og underskriver Erklæringen tilligemed to andre Nævninger.

Stemmetallet angives ikke.

§ 879.

Efter at Nævningerne ere vendte tilbage til Retssalen, spørger Rettens Formand dem om Udfaldet af deres Raadslagning. Derefter oplæser Nævningernes Ordfører de stillede Spørgsmaal og umiddelbart efter hvert af disse det vedtegnede Svar. Erklæringen overleveres dernæst til Rettens Formand, der underskriver den tilligemed Retsskriveren.

§ 880.

Lider Nævningernes Erklæring af Mangler i Formen, eller er dens Indhold utydeligt, modsigende eller ufuldstændigt, eller opstaar der Tvivl, om den oplæste Erklæring udtrykker Nævningernes virkelige Mening eller er vedtagen med det foreskrevne Stemmetal, og Manglen ikke straks kan afhjælpes eller Tvivlen hæves ved en Erklæring af Nævningernes Ordfører, kan Retten paalægge Nævningerne at begive sig tilbage til deres Værelse for ved en ny Erklæring at afhjælpe Manglen eller fjærne Tvivlen. De fornødne Forklaringer meddeles Nævningerne af Rettens Formand.

Vedrører Mangler kun Formen, maa Nævningerne intet forandre i Erklæringens Indhold; ligeledes skulle de Svar, hvis Berigtigelse eller Fuldstændiggørelse ikke fordres, forblive uforandrede. Utilstedelige Ændringer maa ikke tages i Betragtning af Retten.

Berigtigelsen eller Fuldstændiggørelsen vedføjtes saaledes, at det træder tydelig frem, hvorledes den oprindelige Erklæring har lydt.

Den her omhandlede Forholdsregel kan træffes, saa længe Retten ikke har afsagt Dom.

§ 881.

Ogsaa udenfor de i det foregaaende særlig nævnte Tilfælde kan Retten, saa længe Dom ikke er afsagt, beslutte at forandre Spørgsmaal eller at stille ny Spørgsmaal; forinden saadan Bestemmelse træffes, maa der være givet Parterne Lejlighed til at ytre sig.

§ 882.

Have Nævningerne erklæret, at Tiltalte ikke er skyldig, afsiger Retten, for saa vidt Reglen i § 883 ikke finder Anvendelse, straks Frifindelsesdom. Hertil henregnes ogsaa det Tilfælde, at Nævningerne vel have besvaret Hovedspørgsmaalet bekræftende, men tillige have givet et for Tiltalte gunstigt Svar paa et Tillægsspørgsmaal om en Omstændighed, som udelukker Straf (§ 869).

Retten kan ligeledes straks afsige Frifindelsesdom, naar den allerede da er paa det rene med, at Tiltalte ifølge Loven ikke kan straffes for et Forhold som det, i hvilket han ifølge den i Spørgsmaalene givne

Beskrivelse af Gerningen og Nævningernes Svar paa disse er erklæret skyldig.

§ 883.

Hvor Nævningernes Erklæring gaar ud paa, at Tiltalte er skyldig, men Retten finder, at Sagens Bevisligheder ikke have afgivet tilstrækkeligt Grundlag for at fælde Tiltalte for den Forbrydelse, i hvilken Nævningerne have erklæret ham skyldig, eller er det omvendte Tilfældet, kan den ved Kendelse beslutte, at en ny Domsforhandling skal foregaa. Beslutningen træffes i Embeds Medfør, uden at Parterne have Adgang til derom at fremsætte Begæring, og kan træffes, saa længe Dom ikke er afsagt,

§ 884.

Ny Domsforhandling, som besluttet i Medfør af forrige Paragraf, bliver at foretage, enten paa samme eller paa et senere Ting, for andre Dommere og andre Nævninger. Indtil Nævningeerklæring under den ny Sag er afgiven, kan Rigsanklageren beslutte at fratage Tiltalte, i hvilket Tilfælde Frifindelsesdom bliver at afsige.

Erklære under den ny Domsforhandling Nævningerne atter, at den Tiltalte ikke skyldig, afsiger Retten Frifindelsesdom. Falder ogsaa den ny Domsforhandling ud til en fældende Nævningeerklæring, kan Retten, naar den finder, at Beviset er utilstrækkeligt til at fælde Tiltalte for den Forbrydelse, i hvilken Nævningerne have erklæret ham skyldig, afsige Frifindelsesdom eller, naar den finder det godtgjort, at Tiltalte er skyldig i en mindre Forbrydelse end den, Nævningernes Erklæring lyder paa, afsige Dom i Overensstemmelse hermed; Bestemmelsen i sidste Punktum af § 886 finder herved tilsvarende Anvendelse.

Under den ny Sag kan der ikke forelægges Nævningerne noget Spørgsmaal, som sigter paa en strængere Straf, end Tiltalte vilde have været hjemfalden til, saa fremt den første Nævningeerklæring var bleven tagen for gyldig, medmindre Betingelser foreligge for Genoptagelse.

§ 885.

Naar Tiltalte af Nævningerne er erklæret skyldig, og Retten ikke straks i Henhold til § 882, 2det Stykke, eller § 884 afsiger Frifindelsesdom eller i Henhold til § 883 beslutter, at ny Domsforhandling skal foregaa, faar først Overanklageren og derefter Forsvareren og Tiltalte Ordet for at udtale sig om Strafudmaalingen og andre Punkter, som ligge udenfor Nævningernes Afgørelse, og der gives dem Lejlighed til at fremkomme med de Bevisligheder, som herved maatte udkræves. Parternes Udtalelser og Bevisførelsen maa ikke gaa ud paa at rokke ved noget, som er afgjort ved Nævningernes Erklæring, Ved denne Forhandlings Slutning optages Sagen til Dom.

Har Tiltalte ikke været til Stede under Afgivelsen af Nævningernes Erklæring, bliver denne, forinden Forhandlingen kan fortsættes paa Grundlag af samme, at oplæse for ham, efter at han atter er fremstillet,

§ 886.

Finder Retten, at Tiltalte ifølge Loven ikke kan straffes for et Forhold som det, i hvilket han ifølge den i Spørgsmaalene givne Beskrivelse af Gerningen og Nævningernes Svar paa disse er erklæret skyldig, afsiger den Frifindelsesdom. Finder den, at et Forhold som det, hvori Tiltalte er erklæret skyldig, efter Loven kun kan henføres under et mildere Straffebud, end Nævningernes Erklæring lyder paa, afsiger den Dom i Overensstemmelse hermed. Hører der til Gerningsindholdet af den mindre Forbrydelse, for hvilken der saaledes bliver Spørgsmaal om at domfælde Tiltalte, Omstændigheder, om hvis Tilstedeværelse Nævningeerklæringen intet har afgjort, blive de til Afgørelse af dette Punkt fornødne Spørgsmaal først at forelægge Nævningerne.

§ 887.

I det Omfang, hvori Dommen er grundet paa Nævningernes Erklæring, indskrænke Domsgrundene sig til den fornødne Henviisning til denne, 1 øvrigt finder Bestemmelsen i 2det Stykke af § 890 tilsvarende Anvendelse. Domfældes Tiltalte, skulle de Strafbestemmelser anføres, som bringes i Anvendelse,